

Burke slavnih Zabrdžanov.

(Narodno blago; priredil Silvester.)

XXIV.

Res je, da ima zima s svojim snegom n mrazom tudi svoje veselje in svoje zabave, pa če je kedaj brez tistega belega plašča, imamo jo še rajši. Samo v našem slavnem Zabrdju zgodilo se je svoje dni, da so Zabrdžani godrnjali, ker jim ni bila narava za božično darilec prinesla nobenega snega. Vzrok tej nezadovoljnosti bil je kratko pripovedovan ta-le:

Zabrdžani potrebovali so za neko stavbo mnogo lesa. Drevja so imeli sicer dovolj, pa spraviti si ga niso znali domu drugače, kakor po mrzlem snegu. Celi mesec november čakali so željno belega pomočnika, pa zastoj, kajti minil je bil že skoraj božič, a snega še ni bilo od nikoder. Naposled pride jim na misel lep pregovor: »Kadar je največja sila, je božja roka najbolj mila.« Sklenejo torej priporočiti se božji milosti in si izberejo jednega izmed svojih korenjakov, ki je moral iti po vasi nabirat denarja za sveto mašo. Nabral je celih trideset kron. Brž jih nese župan gospodu župniku rekoč: »Gospod, ta denar smo zložili, da nam berete mašo v dober namen, naj nam Bog pošlje snega — sicer ne spravimo lesa domu«. Župnik pogleda in prešteje dener ter meni: »To pa je vendar preveč za eno mašo! — Nič ne de, nič!« zavrne ga naglo župan, »morate pač toliko bolj goreče maševati!« — »Vsak bi bil neumen, ki bi se denarja branil!« mislil si je častivredni gospod, shranil je denar ter bral določenega dne mašo. Da jo je prišla vsa vas slušati, je umljivo.

In glejte, še istega popoldne začeli so se na nebu zbirati oblaki in Zabrdžani, predno so šli spat, doživeli so še to veselje, da so videli sneg prav gosto in debelo padati. Pa kakor bi hotela zima to popraviti, kar je bila prej zamudila, nasipala je snega toliko, da niso mogli Zabrdžani na nobeno stran. Ker jim je pa sneg še tudi drugače naredil mnogo škode, rekli so: »Sami smo krivi te nadloge, čemu smo pa plačali tako gorečo mašo. Ako bi bili dali samo petnajst kron, bilo bi celo dovolj, kajti Bog bi nam bil poslal tedaj polovico manj snega!«

Zabrdžani niso mogli celo zimo nič opraviti. Kako pa so potem vendar le brez snega spravili les domu, hočem v prihodnjem poglavju poročati.

Rekrut.

(Zložil Josip Anton).

(Konec.)

Povedal vam bodem
Od menaže enmal
Ta zjutraj je župca
Zvečer pa signal.

Opoldan je dosti
Že lahko sem sit,
Če pa sem še lačen
Vodo moram pit.

Za malec ob petih
Gotovo vsak dan,
Za dan nam prihodnji
Befel je prebran.

Komis je prav čern
Bod hvala Bogu,
Z ržene je moke
Ne paše vsakmu.

Pa moram ga jesti
Če hočem živeti
Saj kmal bo minilo
Teh težkih par let.

Preljubi vi fantje
Povem vam tako,
Boga zahvalite
Ki niste zato.

Se spomnite name
Kež moram terpet,
Pošljite mi dnarja
Da pijem ga spet.

POGOVOR.

Na dan svetega Mohorja v Gorjanskem.

Marjana: Kako si bila kaj zadovoljna na včerajšnjem semnju v Gorjanskem?

Neža: Kaj bi ne bila zadovoljna, saj ni manjkalo pijače in tudi štrukljev sem bila sita.

M.: Kaj pa pravi Tone, ali te ima še vedno rad?

N.: Seveda, kako še. Tako mi je včeraj napival, da sem celo večerjo zamudila.

M.: Kaj tako pozno si prišla domov? Jaz sem bila tudi v Gorjanskem in sem tudi govorila s svojim Petrom, ali vendar sem bila že doma, ko je zapel večerni zvon.

N.: Glej jo no. Kako se hvalisa, kako? Nisi nič boljša od mene. Ali se še spominjaš, koliko je bilo, ko si se vračala iz zadnjega komenskega plesa?

M.: Ni bilo tako pozno ne. Še polnoči ni bilo.

N.: A tako? Polnoči aha! Bržkone si prišla v nedeljo le zato bolj zgodaj domov, ker je zagledal Peter svojo

drugo tovarišico Anico, ki mu je bolj pri sreju nego ti.

M.: Preveč se trudiš, draga Neža, da bi zvedela vzrok, zakaj sem prišla tako zgodaj iz semnja. Zato ti sama povem ker drugače te bode bolela glava od samih misli.

N.: No, kaj pa je bilo povej, povej!

M.: Ali ne veš, da bi sicer pela po meni leskova palica, saj poznaš mojo mamo.

N.: Jaz pa se ne bojim nobenega. Moja mama tudi ni taka; ona mi celo priporoča, naj ne puščam na cedilu Toneta. In tega pravila se bom držala tudi v prihodnje.

M.: Pazi, da te ne zapusti, ker če bo videl, da tako rada piješ, se bo bal, da mu utegneš kot žena vse zapraviti in ti da slovo. Potem boš imela dobro srečna Neža! Tudi ljudje te bodo kmalu gledali po strani in govorili: Ta je tista Neža, ki pride vedno zadnja domov iz vsacega semnja.

N.: Kaj meni mari za druge ljudi, da sem le pri Tonetu dobro zapisana.

M.: Že vidim, da ne opraviš pri tebi ničesar. Le delaj, po svoji mladi buči se boš še jokala en dan. —

N.: Pa naj se kaj je komu mar. (Odi-deta). —

Ruski pogovori.

Mnogo samostanov ne store mesta še pobožnega. Nesreča pride na cente, odide na lote. — Rusa slepari cigán, cigána jud, juda Grk, Grka hudič a hudiča Armenec. — Kogar Bog obišče, zasramujejo tudi ljudje. na onega, ki ljudje zaničujejo laja tudi pes. — Dovolj babo v nebesa, pa ti popelje še kravo seboj. —

Človeka spoznaš pri igri in hoji. — Siromaštvo in greh lahko postane. Žena ljubi tudi starega moža, ako ni ljubosumen. —

Samo gospoda in psi se nikdar ne posté. — Kedor se je česnika najedel, ni treba da se oglasi. — Kjer hudič ne more opraviti, pravijo da pošlje svojo mater. Mnogokrat je nedolžna laž več vredna kot gola resnica. — Ne hvali svoje žene po tretjem dnevu — pač pa po tretjem letu. — Ako ne zagrmi, se kmet ne križa.

